

2019-04

þÿ œ μ , ì ´ ç ¹ ⁰ ± ¹ ´ ¹ ´ ± ã ⁰ ± » - μ â ã μ à =
þÿ ¼ μ ” • ¥

þÿ š Å Á ¹ ¬ ⁰ ç Å , ” ì ¾ ±

þÿ Á ì³ Á ± ¼ ¼ ± ” · ¼ ì ã ¹ ± â ” ¹ ç ⁻ ⁰ · ã · â , £ Ç ç » ® ÿ ¹ ⁰ ç ½ ç ¼ ¹ ⁰ î ½ • à ¹ ã ä · ¼ î ½ ⁰ ± ¹ ” ¹ ç ⁻ ⁰ ·
þÿ ± ½ μ à ¹ ã ä ® ¼ ¹ ç • μ ¬ à ç » ¹ â ¬ æ ç å

<http://hdl.handle.net/11728/11445>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

**ΠΤΥΧΙΑΚΗ:ΜΕΘΟΔΟΙ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΕΣ ΣΕ
ΠΑΙΔΙΑ ΜΕ ΔΕΠΥ**

**ΣΠΟΥΔΑΣΤΡΙΑ:ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΔΘΞΑ
ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ: ΓΙΩΡΓΟΣ
ΚΑΡΑΤΑΣΙΟΣ**

ΚΥΠΡΟΣ
ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2019

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Θα ήθελα να ευχαριστήσω τον επιβλέποντα καθηγητή μου , τον κ
Καρατάσιο για τις υποδείξεις καθώς και την πολύτιμη συνεργασία
καθ'ολη τη διάρκεια της εκπόνησης της παρούσας πτυχιακής εργασίας .

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1 ΤΑ ΓΕΝΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΔΕΠΥ

1.1 ΟΡΙΣΜΟΣ

1.2 ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ

1.3 ΤΥΠΟΙ ΔΕΠ-Υ

1.4 ΣΥΜΠΤΩΜΑΤΑ ΔΕΠ-Υ

1.5 ΕΠΙΔΗΜΙΟΛΟΓΙΑ

1.6 ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ

1.7 ΚΛΙΝΙΚΗ ΕΙΚΟΝΑ

1.8 ΔΙΑΓΝΩΣΗ

1.9 ΣΥΝΝΟΣΗΡΟΤΗΤΑ

1.10 ΔΕΠΥ ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΖΩΗ

1.11 ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΗΣ ΔΕΠ-Υ

1.12 ΜΥΘΟΙ ΚΑΙ ΑΛΗΘΕΙΕΣ ΓΙΑ ΔΕΠ-Υ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2 ΜΕΘΟΔΟΙ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΕΣ ΣΤΗΝ ΠΡΟΣΧΟΛΙΚΗ
ΗΛΙΚΙΑ

2.1 Η ΠΡΩΙΜΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ

ΣΤΗΝ ΠΡΟΣΧΟΛΙΚΗ ΗΛΙΚΙΑ

2.2 ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΝΗΠΙΑΓΩΓΟΥ

2.3 ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ ΓΙΑ ΝΗΠΙΑΓΩΓΟΥΣ

2.4 Η ΜΟΥΣΙΚΟΘΕΡΑΠΕΙΑ ΩΣ ΜΕΣΟ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΤΩΝ
ΠΑΙΔΙΩΝ ΜΕ ΔΕΠ-Υ

2.5 Η ΠΑΙΓΝΙΟΘΕΡΑΠΕΙΑ ΩΣ ΜΕΘΟΔΟΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ ΤΩΝ
ΠΑΙΔΙΩΝ ΜΕ ΔΕΠΥ

2.6 ΟΙ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ ΜΕΣΩ ΚΟΜΙΚΣ ΩΣ ΜΕΘΟΔΟΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ
ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΕ ΔΕΠΥ ΣΤΗΝ ΠΡΟΣΧΟΛΙΚΗ ΗΛΙΚΙΑ

2.7 Ο ΕΠΑΙΝΟΣ ΚΑΙ Η ΕΠΙΒΡΑΒΕΥΣΗ ΩΣ ΜΕΣΟ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ ΣΕ
ΠΑΙΔΙΑ ΜΕ ΔΕΠΥ ΣΤΗΝ ΠΡΟΣΧΟΛΙΚΗ ΗΛΙΚΙΑ

- 2.8 Η ΔΥΣΚΟΛΙΑ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ
- 2.9 ΟΙ ΔΥΣΚΟΛΙΕΣ ΣΤΙΣ ΕΚΤΕΛΙΣΤΙΚΕΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΕΣ
- 2.10 Ο ΕΠΑΙΝΟΣ ΚΑΙ Η ΕΠΙΒΡΑΒΕΥΣΗ ΩΣ ΜΕΣΟ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ ΣΕ ΠΑΙΔΙΑ ΜΕ ΔΕΠΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3 ΜΕΘΟΔΟΙ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΕΣ ΣΕ ΠΑΙΔΙΑ ΜΕ ΔΕΠΥ ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

- 3.1 ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΔΥΣΚΟΛΙΕΣ ΣΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ
- 3.2 ΤΟ ΔΙΛΛΗΜΑ ΑΝ ΠΡΕΠΕΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΕ ΔΕΠΥ ΝΑ ΜΠΑΪΝΟΥΝ ΣΕ ΕΙΔΙΚΕΣ ΤΑΞΕΙΣ Ή ΚΑΝΟΝΙΚΕΣ
- 3.3 ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΤΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΜΕ ΔΕΠ-Υ
- 3.4 ΟΙ ΠΡΩΤΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ-ΤΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΥΠΟΒΑΛΛΕΙ ΣΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΤΟΥ
- 3.5 Η ΘΕΣΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΤΗ ΣΤΗ ΣΧΟΛΙΚΗ ΑΙΘΟΥΣΑ
- 3.6 ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΗΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ ΣΤΗΝ ΤΑΞΗ
- 3.7 ΤΡΟΠΟΙ ΔΙΟΧΕΤΕΥΣΗΣ ΤΗΣ ΚΙΝΗΤΙΚΟΤΗΤΑΣ
- 3.8 ΤΡΟΠΟΙ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΣΠΑΣΜΟΥ ΣΤΗΝ ΤΑΞΗ
- 3.9 ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΟΥ ΧΩΡΟΥ ΤΗΣ ΤΑΞΗΣ
- 3.10 ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ
- 3.11 ΔΙΕΚΠΕΡΑΙΩΣΗ ΕΡΓΑΣΙΩΝ
- 3.12 ΔΙΕΞΑΓΩΓΗ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑΤΩΝ
- 3.13 ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΓΟΝΕΑ
- 3.14 ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΤΗΣ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ
- 3.15 ΔΕΠΥ ΚΑΙ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ - Η ΕΥΕΡΓΕΤΙΚΗ ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗΣ ΣΕ ΠΑΙΔΙΑ ΜΕ ΔΕΠΥ

Β ΜΕΡΟΣ ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

- 4.1 Στοιχοι και ερευνητικά ερωτήματα της έρευνας
- 4.2 ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ
 - 4.2.1 ΔΕΙΓΜΑ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ
 - 4.2.2 ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΑ ΕΡΓΑΛΕΙΑ
 - 4.2.3 ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5 ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΥΖΗΤΗΣΗ
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6 ΣΥΜΠΕΡΑΜΑΤΑ
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Στην παρούσα πτυχιακή εργασία αναλύεται η διαταραχή της Διάσπασης Ελλειμματικής προσοχής ΔΕΠ-Υ. Η διαταραχή αυτή παρότι είναι πολύ συνήθης στην προσχολική και κυρίως στη σχολική ηλικία, εντούτοις πολύ γονείς αγνοούν ότι τα παιδιά τους έχουν τη συγκεκριμένη διαταραχή. Επίσης πολλές κοινότητες και κοινωνικές ομάδες δεν τη δέχονται. Μέσα από την παρούσα μελέτη γίνεται προσπάθεια να κατανοηθεί η διαταραχή αυτή και δίνονται μέσα από τη βιβλιογραφική ανασκόπηση προτάσεις και ιδέες ώστε οι νηπιαγωγοί και οι δάσκαλοι να αντιμετωπίσουν τη ΔΕΠ-Υ κατά την προσχολική και πρωτοβάθμια εκπαίδευση. Επιπρόσθετα μέσω του ερωτηματολογίου αντλούμε χρήσιμα συμπεράσματα.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η δομή της παρούσας εργασίας αποτελείται από δύο μέρη το θεωρητικό και το πρακτικό μέρος. Το θεωρητικό μέρος αποτελείται από τρία κεφάλαια. Στο πρώτο κεφάλαιο αφού ορίζεται η διαταραχή, δίνονται τα βασικά συμπτώματα και οι κυρίαρχοι τύποι που συναντώνται. Στη συνέχεια καταγράφονται οι αιτιολογικοί παράγοντες, η επιδημιολογία καθώς και η διάγνωση του συνδρόμου. Ακόμα γίνεται λόγος για τα συνοδά προβλήματα με τη νόσο και δίνονται τρόποι αντιμετώπισης. Στο τέλος του πρώτου κεφαλαίου καταρρίπτονται οι πιο συνηθισμένοι μύθοι.

Στο δεύτερο κεφάλαιο αναλύεται η ανάγκη της πρωινής παρέμβασης και δίνεται έμφαση στο ρόλο του νηπιαγωγού. Πέρα από τους μεθόδους και στρατηγικές που μπορεί να χρησιμοποιήσει η νηπιαγωγός, η λογοτεχνία, η μουσικοθεραπεία και η παίγνιο θεραπεία κρίνονται ως βοηθητικές μέθοδοι. Έπειτα περιγράφεται ο ρόλος των ανταμοιβών και του επαίνου.

Στο τρίτο κεφάλαιο γίνεται περιγραφή του ρόλου του εκπαιδευτικού. Αρχίζουμε με το γεγονός ότι τα παιδιά μπορούν να ενταχθούν σε μια κανονική τάξη και στη συνέχεια αναφερόμαστε στη σημασία της ενημέρωσης του εκπαιδευτικού και στην ανάγκη της αναγνώρισης των παιδιών με ΔΕΠΥ στην τάξη ώστε να χρησιμοποιήσει σωστές τεχνικές και να διαμορφώσει έτσι το σχολικό πρόγραμμα ώστε να ανταποκρίνεται στις

εκπαιδευτικούς των ανάγκες των παιδιών. Η θέση στην τάξη, η οργάνωση, η διοχέτευση της κινητικότητας είναι ζωτικής σημασίας. Όταν ο εκπαιδευτικός παραδίδει το μάθημα ή βάζει εργασίες και διαγωνίσματα πρέπει να ακολουθήσει συγκεκριμένες στρατηγικές που θα ωφελήσουν τα παιδιά.